31987D0260

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 kwietnia 1987 r.

przyznająca derogację Niderlandom i ustalająca równoważne warunki zdrowotne, których należy przestrzegać w odniesieniu do rozbierania świeżego mięsa

(87/260/EWG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/433/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu świeżego mięsa [1], ostatnio zmienioną dyrektywą 86/587/EWG [2], w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 13 dyrektywy 64/433/EWG i procedurą określoną w jej art. 16, derogacje od przepisów ust. 45 lit. c) załącznika I mogą zostać przyznane na żądanie każdemu Państwu Członkowskiemu zapewniającemu podobne gwarancje; derogacje te mają na celu ustalenie warunków zdrowotnych, które są co najmniej równoważne warunkom określonym we wspomnianym Załączniku;

władze Niderlandów, pismem z dnia 19 grudnia 1986 r., przedstawiły Komisji wniosek o derogację ust. 45 lit. c) załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG w odniesieniu do rozbierania świeżej wołowiny, cielęciny i wieprzowiny; we wniosku tym zaproponowano warunki zdrowotne; konieczne jest, aby warunki zdrowotne ustalone jako alternatywne we wnioskowanej derogacji w sprawie rozbierania świeżego mięsa były co najmniej równoważne warunkom określonym w ust. 45 lit. c) załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG;

warunki zdrowotne zaproponowane przez Niderlandy są równoważne warunkom określonym w ust. 45 lit. c) załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG;

środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nie naruszając ust. 45 lit. c) załącznika I do dyrektywy 64/433/EWG, Niderlandy mogą zezwolić na rozbiór świeżej wołowiny, cielęciny i wieprzowiny na warunkach określonych w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 kwietnia 1987 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESSEN

Wiceprzewodniczący

[1] Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.
[2] Dz.U. L 339 z 2.12.1986, str. 26.

ZAŁĄCZNIK

WARUNKI SZCZEGÓLNE ROZBIORU TUSZ WOŁOWYCH I WIEPRZOWYCH

1. Tusze pochodzące z rzeźni, po schłodzeniu w chłodniach pracujących w temperaturze powietrza przy wylocie z parowników takiej, aby tusze można było schłodzić do temperatury wewnętrznej 7 °C w ciągu 48 godzin dla tusz wołowych i 20 godzin dla tusz wieprzowych, transportuje się do zakładów rozbioru, których temperatura nie przekracza 17 °C, znajdujących się w tej samej grupie budynków, w której znajdują się chłodnie.
2. Przenoszenie mięsa to jedna operacja.
3. Tusze wnosi się do pomieszczeń rozbioru i obiera się je z kości, zanim temperatura wewnętrzna osiągnie 7 °C, jeżeli rozbioru dokonuje się w ciągu 48 godzin od zakończenia czynności uboju dla tusz wołowych i 20 godzin dla tusz wieprzowych.
4. Czas upływający między wniesieniem mięsa do pomieszczenia rozbioru a poddaniem go dalszemu chłodzeniu nie przekracza 60 minut.
5. Niezwłocznie po dokonaniu rozbioru i zapakowaniu mięso transportuje się do właściwych pomieszczeń chłodniczych.